

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

10. Ad omnium &c. Bulla, quæ repetitis Templariorum criminibus eosdem,
& omnes ipsis faventes excommunicationis fulmine ferit: anno 1318.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1307.

parte temporis vite sue, nutritus extitit, ac cum Martino dum in Francia, ac Adriano in Angliæ Regnis, prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, legationis officio fungerentur, successivis temporibus, quasi continuo conversatus, Cancellariæ officium exercuit, cum iis & subsequenter in dicta Romanâ curiâ, in qua prius exercuerat advocacionis officium, ad officium Notariatus primò, & deinde ad honorem Cardinalatus S. R. Ecclesiæ, & demum in summum Pontificem extitit, qui ad honorem Dei & roborationem & hereticorum exterminium multas edidit Sanctiones, in Prædicationis, . . . divina officia exercendo . . . in præfata curiâ, & etiam extra eam, tum in dictis Regni Francia & Angliæ, cum aliis diversis mundi partibus antequam summus Pontifex . . . viris autoritatis eximia Catholicis & Ecclesiasticis conversatus, alias etiam, . . . apparebat communiter semper vixit; prædicta veritate subniti nullatenus crederemus. Quia tamen crimen hæreseos, quod est inter cætera crimina plus execrabile ac horrendum, magisque detestabile ac damnosum, contra dictum prædecessorem oppositum, dissimulanter indiscussum negligi non debebat: ad præfati Regis aliorumque nobilium prædictorum instantiam, & ne in Sacro Sancta Romana Ecclesia, quæ mater est cunctorum Christi fidelium & magistra, quæque cunctis tribuit catholicæ religionis normam, veramque doctrinam fidei orthodoxæ, videamur negligere, quod in aliis debet diræ censuræ acerbitate damnari: Dum adhuc cum prædictâ curiâ Pictavis essemus, ut præfatis oppositoribus de fratrum nostrorum consilio audientiam duximus concedendam, iis primam diem juridicam, post festum purificationis B. Mariæ Virginis proximum jam transactum, ad comparandum coram nobis Avenione, & quantum ac prout esset de jure in ipso negotio procedendum, pro peremptorio termino signantes &c. Actum Avenione in domibus fratrum Prædicatorum, videlicet in aula inferiori, quâ consistoria publica tenemus: Idibus Septembris pontificatus anno IV.

X.
Ex Cod. Diplom. Leibnizii Tom. I.

Bulla, quæ repetitis Templariorum criminibus eosdem, & omnes ipsis faventes excommunicationis fulmine ferit: anno 1308.

C L E M E N S E P I S C O P U S .

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

AD omnium fere notitiam jam credimus pervenisse notanda scelera, & crimina abhorrenda, hæresim notoriè sapientia, quibus Ordo & personæ Templariorum non levibus argumentis, sed manifestis indicis, & violentis præsumptionibus diffamati noscuntur, super abnegatione videlicet Domini nostri Jesu Christi, & super nefanda, temeraria præsumptuosa, hæretica conspuitione super ejusdem imaginem crucifixi, nec non & super pluribus aliis articulis, quos, qui fore credimus manifestas, exprimi non oportet, sicque excrebescente infamia & imminenti scandalis plurimis minime contemnendis, quæ non leviter totam scandalizant Ecclesiam urgente conscientia per totum orbem terrarum jamdudum ipsos capi manda-

vimus, & tandem capimus super iis contra eos inquirere per nos ipsos nonnullis & fratribus nostris ascitis ad inquisitionem prædictam nobiscum sollicitè peragendam, & tandem præsentatis nobis personis eisdem non parvo, sed grandi numero, non levis, sed magnæ auctoritatis viris, olim in ordine supra dicto Sacerdotibus, præceptoribus, militibus & servientibus, per eorum confessiones & depositiones spontaneas liberè factas coram nobis & fratribus nostris in secreto, prius & postmodum coram nobis totoque collegio fratrum nostrorum sanctæ Ecclesiæ Romanæ Cardinalium, patuit manifestè quoad personas istas crimina & scelera esse vera, iidemque confitentes omnes & singuli suum humiliter recognoscen-tes errorem, nostram, & Apostolicæ sedis non justitiam, sed misericordiam & veniam implorant, quibus cum omni humilitate & reverentia & proprii eorum recognitione erroris omnino persistentibus pro absolutione ab excommunicationis sententia quam ex hujusmodi hæresis reatibus, & sceleribus incurrerant ipsis misericorditer impendenda nos, qui, licet indigni vicarii sumus illius, cujus miserationes super omnia opera ejus existunt, & quia Romana mater Ecclesia non claudit, prout nec claudere debet gremium redeunti, facta à prædictis confitentibus cum humilitate & reverentia abjuratone hujusmodi hæreseos secundum canonicas sanctiones, eis juxta formam Ecclesiæ fecimus munus absolutionis impendi, potestatem injungendi eis propterea salutarem poenitentiam nobis & dictæ sedi seu quibus id committendum duxerimus specialiter reservata. Post quæ cum magistro & Præceptoribus præcipuis præfati ordinis intendentes super præmissis inquirere per nos ipsos, ipsum magistrum & Francia, tertiæ ultramarinæ Normanniæ, Aquitaniæ, ac Præceptores majores nobis Pictavis existentibus mandavimus præsentari. Sed quoniam quidam ex ipsis sic infirmabantur tunc temporis, quod equitate non poterant, nec ad nostram præsentiam quoquomodo adduci, nos cum eis de præmissis & nonnullis confessionibus, & depositionibus dictorum fratrum, factis coram Inquisitoribus hæreticæ pravitatis Regni Francia, certificari volentes, dilectis filiis nostris Berengario tituli sanctorum Nerci, & Achillei & Stephano tituli sancti Cyriaci in Thermis Presbyteris ac Landulfo S. Angeli Diacono Cardinalibus: de quorum prudentia, experientia & fidelitate indubitatam fiduciam obtinemus, commisimus & mandavimus, ut ipsi cum præfatis Magistro & Præceptoribus inquirerent tam contra ipsos & alias singulares personas dicti ordinis generaliter, quam etiam contra ipsum ordinem super præmissis diligentem veritatem, & quod super iis invenirent, nobis referre, ipsorumque confessiones & depositiones sub manu publica deferre ac præsentare curarent, impensuri eidem magistro & præceptoribus juxta formam Ecclesiæ absolutionis beneficium ab excommunicationis sententia, quam propter præmissa, si vera erant incurrerant; si absolutionem humiliter & devote peterent, ut debebant. Dictis autem Cardinalibus ad castrum de Raynone Turonensis diocesis, in quo tunc erant dicti Magister & Præceptores personaliter accedentibus, iidem Magister & Præceptores majores de mera & plena veritate dicenda ab eis corporaliter præstito juramento, singulariter, libere, ac sponte; absque coactione qualibet & terrore coram ipsis tribus Cardinalibus quatuorque tabellionibus publicis, ac multis aliis probis viris deposuerunt & confessi fuerunt inter

ANNO
1308.

cætera

ANNO
1307.

cætera Christi abnegationem & spuitionem super Crucem cum in Ordine Templi recepti fuerunt, & quidam ex eis se sub eadem forma, scilicet cum abnegatione Christi & spuitione super Crucem fratres plurimos recepisse. Sunc etiam quidam ex eis quadam alia horribilia & inhonesta confessi, quæ ut eorum ad præsens parcamus verecundia, subticemus. Ac deinde in confessionibus ac depositionibus factis per ipsos antea coram Inquisitore pravitatis prædictæ ac ipsis & eorum cuilibet Lectis & expositis de mandato & in præsentia Cardinalium prædictorum, firmiter perseverantes & approbantes eandem absolutionem aut excommunicationem prædictam ab eis humiliter & devotè sibi obtinuerunt juxta præmissam formam per Cardinales ipsos impendi, hæresi expressè ac publice abjurata. De quibus omnibus per fidelem relationem dictorum Cardinalium nobis facta extitit plena fides, hujusmodi confessionibus & depositionibus eorundem nobis sub manu publica præsentatis. Nos igitur volentes super iis, prout ad nostram spectat officium, congruum remedium adhibere auctoritate Apostolica strictius inhibemus ne aliquis de cetero eisdem Templariis vel eorum alicui scienter, publicè vel occultè præster auxilium, consilium, vel favorem, seu aliàs ipsos vel aliquem ipsorum receptare seu retinere aut eis favere præsumat, sed eos tanquam suspectos de hæresi omnino deviter. Mandantes nihilominus eadem auctoritate omnibus & singulis Ecclesiasticis & secularibus personis, nec non Principibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Militibus, & plebeis, & Communitatibus, Civitatibus, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, quatinus dictos Templarios capiant, & eos locorum Ordinariis, singulis eorum videlicet in suis civitatibus & diocesi, sine difficultate qualibet assignare ac tradere non postponant, si & quandocumque ab eisdem super hoc fuerint requisiti, vel ad ipsorum Ordinariorum requisitionem eosdem Templarios sub fida & tuta custodia teneant, repræsentandos eisdem Ordinariis vel Inquisitoribus deputatis seu deputandis à nobis, & ipsis tradendos ad eorum requisitionem, seu Inquisitionibus hujusmodi faciendis, & aliàs quæcunque & quandocumque eis videbitur faciendis. Nos enim omnes & singulos cujuscunque præminentia sit, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiam pontificali præfulgeant dignitate, qui supra dictis Templariis vel eorum alicui scienter, publicè vel occultè præstabant auxilium, consilium, vel favorem vel aliàs ipsos vel aliquos ipsorum receptare, vel retinere, aut eis, ut præmittitur favere præsumperint: auctoritate præsentium excommunicationis sententia innodamus ac civitates, castra, terras, & loca, quæ ipsos vel aliquem eorum scienter susceperint vel tenuerint Ecclesiastico supponimus interdictio, absolutionem prædictorum præterquam in mortis articulo ac relaxationem ipsius interdicti nobis nostrisque successoribus reservantes, non obstantibus quibuslibet privilegiis, Indulgentiis & Litteris Apostolicis quibuscunque & sub quacunque verborum forma, vel expressione concessis, per quæ effectus præsentium posset quomodolibet impediri. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ inhibitionis, mandati, excommunicationis, interdicti & reservationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si qui autem hoc attentare præsumperit, indignatio-

nem Omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Tolosæ III. Kal. Januarij Pontificatus, nostri anno quarto.

Ad Episcopum Wigorniensem, ut inducat Regem Angliæ ad Reformandos excessus officialium suorum: anno 1308.

C L E M E N S E P I S C O P U S.

Servus Servorum Dei dilecto filio Valerio Wigornienfi, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Quanto inter cæteros mundi Principes, carissimum in Christo filium nostrum Edvardum Regem Angliæ illustrem specialis dilectionis affectione diligimus, gerimus in visceribus caritatis, & ad ejus honorem pro viribus promovendum, tam natura & naturalis origo, quam nutritura longa, & familiaris ardentius nos inducit, tanto amplius dolemus, affligimur, & turbamur, cum eum audimus aliqua facere, per quæ inter Romanam Ecclesiam & Regem eundem Regnumque suum, materia diffensionis & scandali, aut scintilla turbationis posset quomodolibet suboriri, vel quæ ipsum notent, vel notare valeant aliquatiter à Progenitorum vestigiis deviare suorum, qui propter plenitudinem devotionis & fidei, quam erga Deum & Romanam Ecclesiam inviolabiliter obtinentes, in bellis fortes & strenui, honorabiles hominibus, & Deo amabiles, inclitum Regnum suum ampliare terris & regionibus multiplicare populis, & augere honoribus & accumulare divitiis à multis retro temporibus meruerunt. Porro auditu multiplici, non sine cordis amaritudine, jam dudum audivimus, Venerabilem Fratrem nostrum Valerium Lichfeldensem Episcopum per Officiales Regios, manus ad indebita & illicita extendentes captum fuisse temere, & non sine offensa Dei, & contemptu Ecclesiæ, & diruptione Ecclesiasticæ libertatis, usque adhuc in carcere detineri, quod non tam ratione personæ, quam honore Dei & Ecclesiæ per ipsum jam dudum voluissimus esse correctum, & adhuc corrigi sine ulterioris moræ dispendio, eum in domino exhortamur, re ex hujusmodi, quod absit, illicitis non dicamus actibus, sed tolerantiis, irreverentiam & indevotionem ad Deum, & Ecclesiam sapientibus sui clari nominis præconia dinigrescatur. Tuam siquidem discretionem credimus non latere, quod licet, claræ memoriæ Eduardus Rex Angliæ ut sibi capiendi Venerabiles Fratres nostros, Villielmum Sancti Andree & Robertum Glasguensem Episcopos prout in Bulla superiore, usque hæc verba, viz. Quo circa discretioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus præfatum nostrum filium prædictum sollicitè studiosus, & inducas, quod ipse zelo devotionis & fervore reverentiæ, sic ad revocandos prædictos suorum Officialium errores velit exurgere, quod præter humanæ laudis præconium, sibi à Deo exinde honoris, & commodi proveniat incrementum, tunc à Deo, & nobis exinde valeas commendari. Nos enim, prout eidem Regi scribimus, de ipsis Episcopis sic celeriter, sic plenariè de his, quæ inventur in suum, vel subditorum suorum damnnum seu injuriam commisisse faciemus justitiæ complementum, etiam infra limites,

ANNO
1307.

XI.

Ex Archiv.
Angl. Rymer
Tom. III.
pag. 76.